

Den s.k. Tibble-Promemorian är
undertecknad Tibble d. 21 Mars 1809

Den återges här i sin helhet såsom
återgivits i Birger Sjövalls bok
Georg Adlersparre och Tronfrågan 1809
tryckt 1917.

»Måne ej den svaghet, den villrådighet, som vidlåder
all Svensk styrelse, der ej en Konung finnes, bör skynd-
samt, kraftigt och rättmätigt undanrödjas? Jag tror ej, att
intriguer och cabaler, oskiljaktiga från en stor politisk omskap-
ning, på annat sätt kunna undanrödjas? Jag är till och med
öfvertygad, att cabalerne kunna blifva vådliga på den korta mel-
lantiden af den skedda förändringen och Ständernas samman-
komst, om ej ett kraftigt steg tages. Detta steg, som efter min
öfvertygelse kan och skall frälsa Sverige, vore följande: Dagen

efter de anmarscherande truppernas ankomst, torde Hans Kongl. Höghet finna för godt att förändra sin Conseil. Stedingk, Ehrenheim hemförlofvas till landet. Unga Gr. Wachtmeister förordnas till sin fars justitie-biträde. Gen. Armfeldt Ståthållare i Stockholm. Baron Lagerbjelke Chef för Utländska departementet. Alla dessa äro, jemte Hans Ex. von Essen, Conseil-Ledamöter, jemte General Adlercreutz. Till Conseilen fogas 2 Präster, 2 Borgare, 2 Bönder af anseende i publiken. Grefve Ugglas försändes, under lindrig och foglig bevakning, till Stäke. Landshöfdingen af Schenbom sättes genast i åtnjutande af den lön, som tillhör hans embete och som nu innehafves af Gr. Ugglas. Alla StatsSecreterare bibehållas. Dagen efter denna för det allmänna angenäma förändring, uppmarschera alla trupparne och det beväpnade, då prevenerade, Borgerskapet kring Slottet. De 40 Äldste församla sig på sitt rum. Hans Kongl. Höghet reclamerar sin arfsrätt till Svenska kronan i sittande Conseil, förklarar sig i följd deraf för Sveriges Konung, erbjuder sig att inför Ständerna med handlingar bevisa sin arfsrätt, uppdrar dem att välja en adopterad thronföljare efter deras eget välbehag, kungör detta för Borgarne och Militären och utropas för Sveriges Konung. Dermed ett saligt slut på alla intriguer, all svaghet, allt vacklande. Om thronföljaren blir af Fransk eller Dansk fabrik, så blir dessa magters inflytande föga sårande för Svenska lynnet, så länge Hertigen eller den nya ArfKonungen regerar; och den adopterade hinner naturalisera sig. Sverige får i ögnablicket en Konung, det Sverige vill och bör hafva; och denne Konung är lagligen af Wasa stam, är känd för ett fredligt lynne och för kärlek till fäderneslandet, har vunnit segrar och heter *Carl*. Jag vet och förstår, att Hertigen, som ej har regeringslystnad, som blott älskar fäderneslandet och sitt lugn, skall föga vilja antaga denna upphöjelse; men jag vet också, och detta är min enskilda tröst, min förhoppning i denna stora angelägenhet för millioner, att ingen uppoffring är honom svår, ingen börda tryckande, då Sverige med säkerhet kan frälsas».